

» КТОЖЕ ШАДУСЕТЯ, ВЪ МЫТНАДѢ
 » ЛА, СЕ ДАХЪ ПРѢТОВОЮ ДЪВЪ
 » ШВРЪСТАЮ, ЮЖЕННИСТОЖЕ МОЖЕ
 » ЗАТВОРИТИ ТЮ, ИКО МАЛОУ
 » И МАШИТНАДОУ, И СЪ БЛЮДЬ КЕН
 » МЕН СЛОВО, И НЕ ШВРЪЖЕН МЕН
 » МОЖЕ, СЕ ДАЮ ШЪ МАСАТА
 » И НИМА, ГЛЮЩІИ СЕБЕ СЮ ДЕН БЪИ,
 » И НЕ СЮТЪ, МЪЛЬЖОУТЪ, СЕ СЪ БО
 » РОУНХЪ, ДА ПРІИДОУТЪ ИСТО СЛО
 » НЕТ СЕ ПРѢНОГАМА БОНМА, И ЮВЪ
 » ДЕТЬ ИКО ВЪЗЛЮБНУТЕ, ИКО СЪ БЛИ

Запись на поле рукописи 70-х—90-х гг. XIV в. с сочинениями Григория Паламы и Нила Кавасилы, нижняя половина листа 63 об. (ГИМ, Синод. 175 (383)).

» А ДЖЕН СЛОВО ТРАПѢ ИМА МОИ,
 » НАЗЪТЪ СЪ БЛЮДОУ СЮ ДЕН СЮ
 » ШЕННИ, ХОТЪЩАГО ТРИТИ ИС
 » ВЪ СЕЛЕНЮЮ ВСОУ, НЕ СЮ СЕН
 » ЖИВОУЩІИ СІА ЗЕМАН, ГРЕА
 » СКОРО, ДРЪЖИЖЕН МАШИ,
 » ДА ИКО ТЪЖЕ ВЪЗМЕТЪ ВЪ ИЦЪ
 » ТВОИ: ЗАЖА ВЪ СТВЪ И СЛО
 » ВО, И ИЖЕ ДА ИМО НОВЪ СЪ БО ЦРІ СЪ ВЪ
 » ФІЛА ДЕЛФНИ СКО И ПРІИМО СЕНТЬ,
 » ИМО ГА БЛГА И ТЪ СЕ ВЪ ТЪ СЕ ВЪ
 » ИТЬ, НУЖЕ ГЛАВА ВЪ ТЪРА, СЪ БЛЮ
 » А БЖЕ И ПРЪ СЛОВО МОИ, И НЕ ШВР
 » ЖЕ СЕ И МЕН ИМО ИГО, СЕ ЖЕ И Ш
 » БЛГОУ СЪ ТІИ, ПОУВАЛА НЕ МАЛА.

ЗЕН
 рие,
 не со
 инти
 хате
 чия
 а все
 ак
 ма
 ю